

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **XXXX xxx, xxx, xxx**, zastoupen JUDr. Alicí Klimešovou, advokátkou se sídlem ulice Jana Wericha 400/3, Havířov, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 30.4.2009, č.j. 0813027a07/133/09/90.120/Če (rozhodnutí č. 94016509),

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu rozhodnutí č. 94016509, č.j. 0813027a07/133/09/90.120/Če, ze dne 30.4.2009, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 20.453,71 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Alicie Klimešové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj ze dne 5.3.2009, č.j. 814007109, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za věcně nesprávné a zkracující ho na jeho právech a tedy za nezákonné. Rozhodnutí se opírá o skutkový stav, který žalovaný nesprávně právně vyhodnotil a v důsledku toho vydal vadné rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 5.3.2009 č.j. 814007109, který dospěl k závěru, že žalobce nestrpěl provozování tepelného zařízení pro dodávku tepelné energie třetí osobě, čímž se dopustil správního deliktu, za což mu prvostupňový orgán uložil pokutu ve výši 50.000,- Kč. Žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci a porušení zásady předvídatelnosti postupu a rozhodnutí správního orgánu a porušení pravidel při ukládání pokut.

Porušení povinnosti strpět provozování tepelného zařízení pro dodávku tepelné energie třetí osobě ve smyslu § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 458/2000 Sb., příp. energetický zákon) spatřoval prvostupňový orgán v tom, že v místnostech skladu objektu č. p. xxx ve vlastnictví žalobce se nacházel na části rozvodu teplovodu, kterým přechází teplo do objektu č.p. xxx ve vlastnictví manželů V. „téměř uzavřený“ kulový ventil, který byl příčinou dlouhodobě nedostatečné dodávky elektrické energie. Ani vlastník budovy č.p. xxx ani společnost společnost HTS, a.s., která teplo dodává, nemá své tepelné zařízení umístěno v budově žalobce č.p. xxx. Žádný z nich tedy neprovozuje tepelné zařízení pro dodávky tepla třetí osobě, které bylo umístěno v budově č.p. xxx. Společnost HTS, a.s., která provozuje teplovodní potrubí, má v budově č.p. xxx umístěn napojovací ventil. Další potrubí pro vedení tepla je vedeno v budovách č.p. xxx, xxx a xxx dle vlastnictví jednotlivých vlastníků předmětných nemovitostí. Společnost HTS nemá k těmto částem potrubí žádné vlastnické ani užívací právo. Vlastníci jednotlivých budov mezi sebou buď zřídili věcná břemena užívání teplovodního potrubí anebo je mezi nimi absence takových práv. Teplo do budovy č.p. xxx je dodáváno společností HTS, a.s. přes napojovací uzel z budovy v budově č.p. xxx, která je ve vlastnictví žalobce. K dalšímu systému teplovodního potrubí společnost HTS, a.s. nemá žádné oprávnění. Vlastník budovy č.p. xxx má v rámci věcného břemene umožněnou dodávku tepla přes potrubí v budově č.p. xxx. Dodávku přes budovu xxx nemá smlouvou ani jinak zajištěnou. Žalobce má za to, že jde o občanskoprávní spor a neměl být řešen ve správním řízení, zejména ne prostředky správního trestání. Žalobce namítal, že nikdy nebránil dodávkám tepla do objektu č.p. xxx, tj. odběr teplat trpěl a nadále trpí. V řízení nebyl prokázán opak. Je nesporné, že bylo zjištěno, že v potrubí byl umístěn kulový zavírací ventil, ale nebylo prokázáno, kdo tento ventil v potrubí umístil a za jakým účelem. Vzhledem k tomu, že nemovitost i potrubí jsou v provozu několik desítek let a původně se nacházely v socialistickém vlastnictví, přičemž byly později privatizovány bez existence řádné projektové dokumentace a určení užívacích vztahů, docházelo ke změnám vlastnictví a k zásahům všech zainteresovaných osob do tohoto potrubí. V řízení nebylo prokázáno a zůstala pochybnost o tom, kdo tento kulový ventil do potrubí osadil. Žalobce prohlašuje, že předmětný ventil neosadil, ani neuzavřel. V rámci těchto sporů došlo dne 20.8.2008 ke smířčímu řízení, na kterém bylo dohodnuto, že kompletace potrubí provede společnost HTS, a.s., že kritický kulový ventil bude žalobcem otevřen na 100 % a bude zajištěna jeho průchodnost a. bude jednáno o odkoupení celého teplovodního přívodního a vratného potrubí v budovách č.p. xxx a xxx, kupujícím bude společnost HTS, a.s. a budou zřízena příslušná věcná břemena. Žalobce jedná se společností HTS o uzavření kupní smlouvy na teplovodní potrubí a již při vydání prvostupňového rozhodnutí splnil výše uvedené body, a proto je toho názoru, že se nedopustil žádného správního deliktu. Neučinil žádná opatření znemožňující odběr tepla třetí osobou a naopak, když technický stav věci nepříznivý pro třetí osobu vyšel najevo se žalobce aktivně a účinně podílel na jeho řešení. Žalobce považuje rozhodnutí prvostupňového orgánu za nezákonné. Dále žalobce namítl, že legitimně očekával, že rozhodnutí prvostupňového orgánu nebude vůbec vydáno a když bylo přesto vydáno, že bude napadeným rozhodnutím zrušeno a řízení ve věci zastaveno. Jak je patrné ze spisu, správní řízení o uložení pokuty probíhalo pouze vůči žalobci a nikoli vůči dalším, na věci zúčastněným osobám. Dále žalobce namítl, že se žalovaný ani prvostupňový orgán neřídil důsledně kritérii pro ukládání pokut. Ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. se při stanovení výše pokuty přihlédne k závažnosti porušení povinnosti, zejména ke způsobu jejího porušení a jeho následkům a okolnostem, za nichž k porušení došlo. Žalobce je toho názoru, že je třeba přihlédnout zejména k tomu, že on do potrubního vedení v budově č.p. xxx nijak nezasahoval, že omezením odběru tepla nevznikla nikomu škoda a po zjištění závady žalobce obratem zajistil nápravu. Dále žalobce poukázal na komplikované a měnící se vlastnické vztahy k budově, k rozvodům a konkrétně do potrubí v budově č.p. xxx zasahovali HTS, a.s., manželé V. a i žalobce. Žalobce rovněž namítl, že se odvolací ani prvostupňový orgán neřídil důsledně kritérii pro ukládání pokut. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č.458/2000 Sb. se při stanovení pokuty přihlédne k závažnosti porušení povinnosti, zejména ke způsobu jejího porušení a jeho následkům a okolnostem, za nichž k porušení došlo. Žalobce má za to, že je třeba přihlédnout k tomu, že on do potrubí v budově č.p. xxx nijak nezasahoval, že omezením odběru tepla nevznikla nikomu škoda a po zjištění závady žalobce obratem zajistil nápravu. orgán Tyto okolnosti je třeba

vyhodnotit v jeho prospěch. Navrhoval zrušení žalobou napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí, které jeho vydání předcházelo a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

K žalobě se vyjádřil tehdejší žalovaný – Státní energetická inspekce – a uvedl, že skutečný stav vyplývá z obsahu správního spisu. V žalobě je podán mírně zkresleně, a proto odkázal na správní spis a na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Obsah věcného břemene spočívající ve vedení rozvodu vytápění a teplé vody znamená pro vlastníka objektu č.p. xxx povinnost strpět existenci rozvodného tepelného zařízení pro vlastníka objektu č.p. xxx. Je tedy zřejmé, že žalobce, coby vlastník nemovitosti č.p. xxx a části rozvodného tepelného zařízení provozovaného ve veřejném zájmu, porušil povinnost stanovenou mu ustanovením § 77 odst. 6 energetického zákona, pokud v této části byla překážka znemožňující nebo omezující provoz rozvodného tepelného zařízení, nezbytného pro dodávku do odběrného místa Ing. V.

K porušení zásady předvídatelnosti postupu a rozhodnutí správního orgánu pro ukládání pokut a porušení pravidel původní žalovaný uvedl, že žalobce, jako majitel nemovitosti č.p. xxx je právnickou osobou a za naplnění skutkové podstaty správního deliktu uvedeného v § 77 odst. 6 energetického zákona je objektivně odpovědný, tudíž se nevyžaduje jako znak jednání zavinění. V řízení neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí aby porušení zákonné povinnosti zabránil. Realizace opatření, přijatých na schůzce zainteresovaných za účasti žalovaného dne 20.8.2008, vykazovala průtahy ze strany žalobce. Správní spis dokládá, že k poruchám provozu rozvodného tepelného zařízení v objektech č.p. xxx a xxx docházelo již před kontrolou, aniž bylo dosaženo jakékoliv nápravy. Povolené přerušení řízení plně potvrdil závěr žalovaného, že příčinou poruch v provozu byla manipulace s kulovým kohoutem, umístěným na části rozvodného tepelného zařízení, procházejícího objektem č.p. xxx, ve vlastnictví žalobce.

V rozhodování o výši pokuty byly plně zhodnoceny okolnosti případu, včetně zohlednění splnění některých bodů ze schůzky konané 20.8.2008. Žalovaný neshledal na základě své správní úvahy relevantní důvody k upuštění od uložení sankce. Není pravdou, že omezením odběru tepla nikomu nevznikla škoda, protože odběrateli při nedodržení smluvních parametrů dodávky tepelné energie ustanovení § 77 odst. 2 energetického zákona zakládá právo na náhradu škody a ušlého zisku. Vzhledem k výše uvedenému navrhl žalovaný zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Na základě zákona č. 211/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen energetický zákon) vstoupil do řízení na straně žalovaného Energetický regulační úřad. V důsledku změny energetického zákona je od 18. srpna 2011, Energetický regulační úřad příslušný ke kontrole dodržování energetického zákona, a proto s ním soud dále jednal jako s žalovaným.

Při ústním jednání zástupce žalobce s odkazem na důvody vymezené v žalobě zdůraznil, že v daném případě nebyl ze strany správního orgánu zjištěn skutečný stav věci. Žalobce předmětný kulový ventil neinstaloval a nemanipuloval s ním. Tento kulový ventil byl instalován někdy koncem 90. let společností HTS. Poté, kdy byl objeven, bylo zjištěno, že je celý zakrytý izolačním materiálem, nebyl opatřen ani pákou, která by umožňovala pohyb s tímto ventilem. Při prvotním ohledání potrubí nebyl vůbec zjištěn. Žalobce se až dne 14.8.2008 dozvěděl o existenci kulového ventilu. V této souvislosti zástupce žalobce odkázal na protokol ze 14.8.2008, ve kterém je mimo jiné konstatováno, že dne 7.12.2007 byla provedena kontrola tepelného vedení, při které nebyla zjištěna žádná porušení zákona ze strany žalobce, tedy ani porušení § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb. Ze všech výše uvedených důvodů zástupce žalobce namítl, že věc byla nesprávně posouzena a žalobci neměla být pokuta uložena.

Jednatel žalobce při jednání uvedl, že společnost XXXX xxx objekt koupila v roce 1995. V této době také HTS prováděla úpravy v potrubí. Následně v roce 2007 před začátkem topné sezony byly prováděny úpravy na vedení topení v domě č.p. xxx. Při těchto opravách došlo k vypuštění celého systému a došlo i k dalším úpravám na vedení topení. V rámci těchto oprav zřejmě došlo k tomu, že předmětný kulový ventil byl z původní stavební úpravy zachován, ostatní části byly odstraněny. Je také pravdou, že až do provedení této opravy na vedení topení v domě xxx problémy s vytápěním tohoto objektu nebyly. Společnost XXXX xxx, která vlastní objekt č.p. xxx ani společnost xxx, která vlastní objekt č.p. xxx, žádným způsobem do vedení topení nikdy nezasahovaly.

Z důvodů uvedených v žalobě pak zástupce žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení

Jak vyplývá z předloženého správního spisu, dne 7.5.2008 byl sepsán protokol o výsledku kontroly zahájené dne 28.11.2007 ve společnosti XXXX xxx. Předmětem kontroly bylo plnění práv a povinností vlastníka nemovitosti uložené mu ustanovením § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb. Při kontrole bylo zjištěno, že společnost HTS, a.s. jako držitel licence pro rozvod tepelné energie uzavřela pro odběrné místo v xxx xxx s panem Ing. J. V. dne 24.1.2002 písemnou smlouvu č. xxx o dodávce tepla a následně dne 30.12.2005 písemnou smlouvu č. xxx o dodávce tepelné energie. Ve smlouvě jsou uvedeny základní parametry dodávané a vrácené teplonosné látky v příloze č. 1 k této smlouvě. Dne 24.10.2007 podal Ing. J. V. správnímu orgánu podnět ve věci neplnění smlouvy o dodávce tepelné energie dle smlouvy č. xxx ze dne 30.12.2005. Předmětem tohoto podnětu bylo upozornění na dodávku tepelné energie se sníženým objemovým průtokem, podstatně odlišným od smluvně sjednané hodnoty a nedotápění objektu xxx xxx. Pověření kontrolní pracovníci zjistili při kontrolách dne 28.11.2007 a následně 14.12.2007 nedostatečný průtok topného média do objektu xxx xxx. Z výsledku měření bylo vyhodnoceno, že k největší tlakové ztrátě dochází ve spojovacím krčku xxx xxx mezi objekty xxx xxx a xxx xxx. Dne 2.5.2008 po demontáži přírodního potrubí v objektu u vnitřní zdi budovy xxx xxx, jehož vlastníkem je společnost XXXX xxx, identifikovala společnost HTS ve vzdálenosti cca 70 cm od vnitřní stěny objektu xxx xxx kulový uzávěr, vsazený do přírodního potrubí. Zjištěná skutečnost byla dne 5.5.2008 zdokumentována za přítomnosti zástupců společnosti HTS, SEI a Městské policie xxx. Zjistilo se, že identifikovaný kulový uzávěr se nacházel v téměř uzavřené poloze a byl příčinou dlouhodobě nedostatečné dodávky tepelné energie pro vytápění do objektu xxx xxx, a to minimálně od 28.11.2008, kdy SEI poprvé zjistila nedostatečný průtok topného média do objektu xxx xxx. Tím společnost XXXX xxx porušila ustanovení § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., protože jako vlastník objektu, v němž je umístěno rozvodné tepelné zařízení nezbytné pro dodávku tepelné energie třetí osobě, nestrpěla provozování tohoto zařízení tak, aby do objektu xxx xxx byla dodávána tepelná energie o parametrech sjednaných ve smlouvě o dodávce tepelné energie mezi společností HTS a panem Ing. J. V. Ke zjištěným skutečnostem, které jsou uvedeny v protokole, podal žalobce písemné námitky ze dne 19.5.2008. Rozhodnutím o námitkách ze dne 17.6.2008 byly vznesené námitky zamítnuty. Vzhledem k prokázání výše uvedeného porušení zákona zahájil prvostupňový orgán se žalobcem správní řízení o uložení pokuty dne 2.7.2008. Podkladem pro zahájení správního řízení byly zjištěné skutečnosti, které mají oporu ve správním spise. K navrhovaným důkazům prvostupňový orgán doplnil správní řízení vyslechnutím pěti svědků, navrhovaných žalobcem. Se všemi protokoly o výpovědi svědků byl žalobce v řízení seznámen při nahlédnutí do spisu. Dne 15.8.2008 se uskutečnilo místní setření. Následně dne 20.8.2008 proběhlo jednání ve věci obnovení dodávek tepelné energie pro objekt xxx xxx, na kterém zúčastněné strany vyjádřily vůli dohodnout se na vyřešení daného problému. Z tohoto důvodu bylo na žádost žalobce řízení přerušeno. Vzhledem k tomu, že strany daný problém nevyřešily do doby, kdy nastaly podmínky pro vytápění, což byl měsíc září 2008, správní orgán prvního stupně oznámil žalobci dne 29.10.2008, že pokračuje v přerušném správním řízení a vydal dne 30.10.2008 rozhodnutí č. 814038108 č.j. 081302707/2541/08/80.104/Mr o uložení pokuty žalobci ve výši 50.000,- Kč. K odvolání žalobce bylo rozhodnutí o uložení pokuty č. 814038108 (č.j. 081302507/2541/08/80.104/Mr) ze dne 30.10.2008 zrušeno z procesních důvodů a věc byla vrácena správnímu orgánu v prvním stupni k novému projednání a rozhodnutí. Dne 5.března 2009 Státní

energetická inspekce, územní inspektorát pro Moravskoslezský kraj vydala pod č.j. 0813027a07/457/09/80.104/Mr nové rozhodnutí č. 814007/109 o uložení pokuty společnosti žalobce XXXX xxx. Při stanovení pokuty prvostupňový orgán podle odůvodnění rozhodnutí přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným při kontrole, závažnosti porušení výše uvedené zákonné povinnosti vlastníka nemovitosti, ke způsobu jejího porušení, jeho následkům i k okolnostem, za nichž k porušení zákonné povinnosti došlo, a dospěl k závěru, že žalobce nestrpěl provozování tepelného zařízení pro dodávku tepelné energie třetí osobě tak, aby jí byla zajištěna dodávka tepelné energie v kvalitě smluvně sjednané s dodavatelem tepelné energie. Přihlédl k délce uvedeného protiprávního jednání, k celkovému množství dopravené tepelné energie, ke skutečnosti, že žalobce poprvé porušil předmětné ustanovení zákona i k dalším skutečnostem i k tomu, že dodávka tepelné energie do objektu č.p. xxx probíhá plynule od 23.9.2008. Ze všech těchto důvodů rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí o uložení pokuty.

Proti rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 5.3.2009 podal žalobce odvolání, které je v zásadních rysech shodné se žalobou. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. dubna 2013, kterým bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí SEI č. 814007109 ze dne 5.3.2009 potvrzeno.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí je zopakován průběh správního řízení, jsou zde citovány podklady, ze kterých správní orgán vycházel při uložení pokuty. K odvolacím námitkám odvolací orgán uvedl, že přezkoumal odvolání i napadené rozhodnutí, včetně jeho podkladů a zjistil, že původní rozhodnutí o uložení pokuty č. 814038108 ze dne 30.10.2008, které zrušil odvolací orgán svým rozhodnutím č. 904003509 ze dne 15.1.2009, bylo zrušeno z procesních důvodů, přičemž odvolací správní orgán nezpochybil skutkovou podstatu věci. Proto jsou prvoinstanční správní rozhodnutí ze dne 30.10.2008 a 5.3.2009 obsahově totožná. Správní řízení bylo od samého počátku vedeno za porušení právní povinnosti vlastníka nemovitosti obsažené v ustanovení § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že v topné sezoně 2007- 2008 nestrpěl provozování tepelného zařízení pro dodávku tepelné energie třetí osobě. Předmětem správního řízení bylo posouzení, zda se žalobce dopustil předmětného správního deliktu, tj., zda v období od 28.11.2007 do ukončení topné sezony 2007 až 2008 nestrpěl řádné provozování tepelného zařízení pro dodávku tepelné energie třetí osobě. Povinnost strpět dodávku tepelné energie prostřednictvím teplovodního zařízení vedoucího z objektu č.p. xxx do objektu č.p. xxx nařídil žalobci i Krajský soud Ostrava usnesením pod č.j. 57 Co 1/2006-29 ze dne 28.2.2006. Společnost HTS má oprávnění provozovat ve veřejném zájmu na cizích nemovitostech rozvodná tepelná zařízení, má právo zřídit věcné břemeno. Ze smlouvy o dodávce tepla č. 176 vyplývá, že odběrným místem pro Ing. V. je xxx, xxx, kde začíná vnitřní rozvod a spotřeba tepelné energie v objektu odběratele. Podle § 76 odst. 5 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb. má držitel licence na rozvod právo zřízovat a provozovat ve veřejném zájmu na cizích nemovitostech rozvodná tepelná zařízení. Rozvod tepelné energie před odběrným místem xxx, xxx je podle § 2 odst. 2 písm. c) bod 8 zákona č. 458/2000 Sb. a ve smyslu smlouvy rozvodným tepelným zařízením, ke kterému jsou vázány veškeré povinnosti držitele licence na rozvod podle tohoto zákona, a to k povinnosti zřízení věcného břemene a k zajištění bezpečného, hospodárního a spolehlivého provozu zařízení pro dodávky tepelné energie. Proto případný spor ve smyslu nedodržených smluvních parametrů dodávané tepelné energie není občanskoprávním sporem. Ze všech těchto důvodů odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) a věc posoudil takto:

Žalobce v žalobě především namítal, že nikdy nebránil dodávkám tepla do objektu č.p. xxx, odběr tepla trpěl a nadále i trpí. Správními orgány nebylo prokázáno, kdo předmětný ventil v potrubí umístil, ani kdy a za jakým účelem. Vzhledem k tomu, že nemovitosti i potrubí jsou v provozu desítky

let a prošly několikerým vlastnictvím, docházelo k zásahům do potrubí všemi zainteresovanými osobami. Namítal, že žádný správní delikt nespáchal, protože do potrubí v budově č.p. xxx nezasahoval.

Ustanovení § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 458/2000 Sb.) stanoví, že vlastníci nemovitostí, v nichž je umístěno rozvodné tepelné zařízení nebo jeho část nezbytná pro dodávku třetím osobám, jsou povinni umístění a provozování tohoto zařízení nadále strpět.

Ustanovení § 91 odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb. stanoví, že pokutu až do výše 1 000 000 Kč lze uložit právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám za porušení povinnosti nebo překročení oprávnění podle § 77 odst. 6 tohoto zákona.

Ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. stanoví, že při stanovení výše pokuty se přihlídně k závažnosti porušení povinnosti, zejména ke způsobu jejího porušení a jeho následkům a k okolnostem, za nichž k porušení došlo.

Ustanovení § 95 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb. stanoví, že právnická osoba fyzická osoba podnikající za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

Při rozhodování o vyvození sankční odpovědnosti vůči odpovědnému subjektu se správní orgán nemůže spokojit bez dalšího pouze s kontrolním zjištěním učiněným v rámci kontroly, ale bylo jeho povinností vycházet při rozhodování ze skutečného stavu věci a za tím účelem provést řádné dokazování. Výsledky kontroly mohou být podkladem pro zahájení řízení o uložení pokuty vůči odpovědnému subjektu a jedním z důkazů, kterými je prokazováno protiprávní jednání odpovědného subjektu, avšak samy o sobě nenahrazují, ani nemohou nahradit, dokazování provedené postupem stanoveným správním řádem v rámci následně vedeného správního řízení o uložení sankce.

Žalobci byla uložena pokuta za spáchání správního deliktu vymezeného v § 77 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb. Podle § 91 odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb. správní orgán uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám, které svojí činností poruší povinnost strpět umístění a provozování rozvodného tepelného zařízení nebo jeho části nezbytné pro dodávku tepla třetím osobám. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že aby mohl příslušný správní orgán pokutu zde uvedenou uložit, musí postavit najisto a prokázat, že konkrétní osoba, vlastník nemovitosti, svojí činností (v daném případě nestrpěním) ohrozila dodávku tepla třetím osobám. Dále musí prokázat, že tímto jednáním vznikla škoda. Naplněním těchto skutkových znaků se musí správní orgán při vydávání rozhodnutí náležitě zabývat. Posouzení faktického aktivního jednání žalobce je však pro posouzení jeho deliktního jednání klíčové. Jak vyplývá z předloženého správního spisu, správní orgán dovodil deliktní odpovědnost žalobce pouze ze skutečnosti, že v potrubí v objektu čp. xxx, jehož je žalobce vlastníkem, byl identifikován kulový uzávěr, který v době od 28.11.2007 do ukončení topné sezony 2007/2008 zapříčinil nedostatečný průtok tepelné energie do objektu čp. xxx. Důvodem nedostatečného průtoku tepelné energie byly manipulace s tímto kulovým uzávěrem. Správní orgány dovodily, že potrubí, v němž byl identifikován kulový uzávěr je ve vlastnictví žalobce, a ten je proto plně zodpovědný za jeho stav. Aktivní jednání žalobce, který by svým jednáním nestrpěl povinnost mu uloženou, však nebylo žalobci prokázáno. V průběhu celého správního řízení žalobce namítal, že on sám žádné zásahy do rozvodů tepelné energie neprováděl, kulový ventil do potrubí neosadil a ani s ním nemanipuloval. Uvedl subjekty, které měly možnost do rozvodů zasahovat. Ze svědeckých výpovědí, které jsou obsahem správního spisu, pouze vyplynulo, že prostory, v nichž se nachází předmětný kulový ventil byly uzamčeny, což způsobovalo problémy při opravách. Tyto výpovědi svědků však nevyloučily, že by do místnosti, kde byl umístěn regulační ventil, nevstupovaly jiné osoby za účelem kontroly či oprav. Tvrzení správních orgánů, že jedině žalobce měl přístup k regulačnímu ventilu a manipuloval s ním, neodpovídá obsahu správního spisu. Tvrzení správních orgánů, že žalobce nestrpěl umístění a provozování rozvodného tepelného zařízení

nebo jeho části nezbytné pro dodávku tepla třetím osobám není podloženo žádným relevantním důkazem. Pokud správní orgán posuzuje deliktní odpovědnost konkrétní osoby, musí být její vlastní jednání naplňující znaky skutkové podstaty správního deliktu prokázáno v průběhu rozhodného období. Proto soud shledal žalobní důvodnou a bude na žalovaném, aby znovu posoudil a prokázal, že žalobce, jako vlastník nemovitosti, svojí činností (v daném případě nestrpěním) ohrozil dodávku tepla třetím osobám a že tímto jeho jednáním vznikla škoda.

K námitce žalobce, že se správní orgán neřídil důsledně kritérii pro stanovení výše pokuty soud uvádí, že bude na žalovaném s ohledem na výše uvedený právní názor soudu, aby tato kritéria znovu posoudil. Stanovení výše pokuty za správní delikt je výsledkem správního uvážení, které je soudem přezkoumatelné. Musí být přezkoumatelné také v tom směru, zda a jak byla vzata v úvahu hlediska v zákoně stanovená.

Ze všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze shledal soud žalobní námitky důvodné a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pro další řízení je pak žalovaný vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a dále náklady odměny zástupkyně žalobce JUDr. Alicje Klimešové, advokátky a její hotové výdaje. Mimosmluvní odměna činí 7.300,- Kč za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby,) po 2.100,- Kč a za 1 úkon právní služby (účast na jednání) po 3.100,- Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 900,- Kč za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Náhrada za promeškaný čas cestou na jednání u Městského soudu v Praze dne 17.10.2013, v rozsahu 20 půlhodin, v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí 20 krát 100,-Kč, což je 2.000,-Kč. Náhrada cestovních výdajů, cesta osobním automobilem Škoda SUPERB Kombi o průměrné spotřebě 8,21 benzínu NATURAL 95/100 km, (což zástupkyně žalobce doložila kopií technického průkazu) z Havířova do Prahy a zpět, tj. 770 km. Základní náhrada a cena benzínu činí 5.051,20 Kč. Protože zástupce žalobkyně je advokátka, která doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tato povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Částka daně činí 3.202,71Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí 20.453,71- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. října 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová